

योएलचे पुस्तक आणि लाओदिकीया सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक सेहेचाळीस

Jeff Pippenger
2026-02-12

क्रमांक छेचाळीस

कैसरीया फिलिप्पी ते कैसरीया मारीतिमा हा कालखंड तिसऱ्या प्रहरापासून नवव्या प्रहरापर्यंतचा दर्शवितो, जो सहाव्या प्रहरात विभागला जातो. कैसरीया ते कैसरीया यांतील विभागबिंदू म्हणजे रूपांतरणाचा डोंगर होय. रूपांतरणाचा डोंगर इतर दोन रेषांना तीन पायऱ्यांच्या त्या मार्गचिन्हाशी संरेखित करतो, जे पेन्टेकोस्टल रविवारच्या कायद्याच्या पाच दिवस आधी येते.

त्या पर्वतावर परमेश्वर पित्याने दुसऱ्यांदा वाणी केली. पहिल्यांदा त्याने ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी वाणी केली होती; शेवटच्या वेळी त्याने क्रूसापूर्वी थोड्याच आधी वाणी केली.

आता माझा जीव व्याकुळ झाला आहे; आणि मी काय म्हणू? पित्या, या वेळेपासून मला वाचव; परंतु याच कारणासाठी मी या वेळेस आलो आहे. पित्या, आपल्या नावाचे गौरव कर. तेव्हा स्वर्गातून अशी वाणी आली, “मी त्याचे गौरव केले आहे, आणि पुन्हा त्याचे गौरव करीन.” म्हणून जे लोक तेथे उभे होते आणि त्यांनी ते ऐकले, त्यांनी म्हटले की मेघगर्जना झाली; इतर म्हणाले, “एका देवदूताने त्याच्याशी बोलले.” योहान 12:27-29.

जेव्हा देव एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर आपला शिक्का मारतो आणि त्यांच्यावर आपले नाव लिहितो, तेव्हा तो आपल्या नावाचे गौरव करतो.

जो जय मिळवितो, त्याला मी माझ्या देवाच्या मंदिरात एक खांब करीन, आणि तो पुन्हा कधीही बाहेर जाणार नाही; आणि मी त्याच्यावर माझ्या देवाचे नाव, आणि माझ्या देवाच्या नगराचे नाव, जे नवे यरुशलेम आहे, जे माझ्या देवाकडून स्वर्गातून खाली उतरते, लिहीन; आणि मी त्याच्यावर माझे नवे नाव लिहीन. ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो ते ऐकावे. प्रकटीकरण ३:१२, १३.

रूपांतर पर्वतावर पेत्र, याकोब आणि योहान हेच एकमेव शिष्य उपस्थित होते, जसे ते याईरच्या मुलीच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी होते आणि पुन्हा गेथशेमने येथेही होते. गेथशेमने, योहान बारा मध्ये पित्याने बोलल्याप्रमाणेच, क्रूसाच्या अगदी आधी आले. गेथशेमने याचा अर्थ “तेलघाण” असा होतो, जो कुमारिकांच्या तेलाच्या परीक्षेची ओळख करून देतो. गेथशेमने हे ते “संकट” आहे जे आत्म्यास “मरणासमोर समोरासमोर” आणते; आणि शहाण्या कुमारिका ही परीक्षा उत्तीर्ण होतात, कारण दुसऱ्या मंदिराच्या परीक्षेत त्या “जीवनासमोर समोरासमोर” आल्या, जसे येशूने तीस दिवस “समोरासमोर” शिकविले.

पित्याने प्रथमच जेव्हा वाणी केली ते ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी; आणि जेव्हा त्याने फक्त पेत्र, याकोब व योहान यांनाच सोबत घेतले, ते प्रथमच याईराच्या बारा वर्षांच्या मुलीला उठविण्यात आले तेव्हा झाले. त्या बारा वर्षांच्या कुमारीच्या पुनरुत्थानाचा संबंध ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याशी जुळतो, जे पुनरुत्थानाच्या सामर्थ्याचे प्रतीक आहे. याईराच्या मुलीचे पुनरुत्थान ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याशी आणि कैसरिया फिलिप्पीशी जुळते. गेथशेमाने आणि क्रूसाच्या अगोदर पित्याने वाणी केली तेव्हा ख्रिस्ताच्या व्याकुळ होण्याचा संबंध कैसरिया मरितिमा याच्याशी जुळतो.

ओळीवर ओळ अशा प्रकारे, पेत्र हा त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा प्रतिनिधी आहे, ज्यांना कैसरिया फिलिप्पी येथे शिक्का मारला जातो, जेव्हा सिमोन बार्थोना याचे नाव बदलून पेत्र केले जाते. पानियम, म्हणजेच कैसरिया फिलिप्पी, येथे एकदा शिक्का मारल्यानंतर, पेत्र डोंगराच्या सहाव्या प्रहराकडे जातो, जिथे तो ध्वजासारखा उंचावला जातो, कारण तो कैसरिया मारीतिमा येथे कर्नेलियसच्या हाकेला उत्तर देण्यासाठी पुढे चालू राहतो. कैसरिया फिलिप्पी

येथे पेत्र एक्सेटर छावणीसभेतून देवाचा शिक्का आणि घोषित करण्यासाठी मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश घेऊन निघतो. तुताऱ्यांच्या सणाद्वारे दर्शविलेला इस्लामचा संदेश पेत्राला समुद्रकिनाऱ्यावरील कैसरियाकडे पुढे घेऊन जातो. इस्लामचा संदेश पेत्राला जगाच्या दृष्टीसमोर उंचावतो, कारण पेत्राने तुताऱ्यांच्या सणाच्या आधीच इस्लामच्या भविष्यसूचक आगमनाची पूर्वघोषणा केलेली आहे.

पाहा, परमेश्वराच्या त्या महान व भयंकर दिवसाच्या आगमनापूर्वी मी तुमच्याकडे संदेष्टा एलियाला पाठवीन; आणि तो पित्यांचे हृदय पुत्रांकडे, व पुत्रांचे हृदय त्यांच्या पित्यांकडे वळवील; नाहीतर मी येऊन पृथ्वीला शाप देईन. मलाखी 4:5, 6.

ओळीवर ओळ, एलियाचा संदेश हा पित्यांना त्यांच्या मुलांशी संरेखित करण्याच्या आधारावर उभा असलेला संदेश आहे. एलिया म्हणजे पिता मिलर, जो आपल्या मुलांचे प्रतिरूप दाखवतो. एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे विल्यम मिलरची मुले आहेत, आणि मिलरचे हृदय त्याच्या मुलांकडे वळविणे म्हणजे मिलराइट इतिहासाला एलियाच्या इतिहासाशी, तसेच योहान बाप्टिस्ता याला एक लाख चव्वेचाळीस हजारांशी संबंधित दूताशी संरेखित करणे होय. या चार रेषांच्या संरेखनातील एक घटक असा आहे की एलिया, योहान आणि मिलर यांच्या प्रत्येक परीक्षेच्या इतिहासांत, वर्तमान सत्याचा एकमेव संदेश—तोच संदेश होता जो त्या दूतामार्फत आला.

आणि गिलादच्या रहिवाशांपैकी असलेल्या तिश्बी एलीयाहने अहाबास म्हटले, जिवंत परमेश्वर, इस्राएलचा देव, ज्याच्या समोर मी उभा आहे, त्याच्या साक्षीने सांगतो, माझ्या शब्दावाचून या वर्षात दवही पडणार नाही आणि पावसाही पडणार नाही. 1 राजे 17:1.

बहीण व्हाइट स्पष्टपणे सांगतात की ज्यांनी योहानाचा संदेश स्वीकारला नाही—ज्याची येशूने एलियाह म्हणून ओळख करून दिली—त्यांना येशूच्या शिकवणीचा काहीही लाभ झाला नसता; तसेच, पहिल्या देवदूताच्या संदेशाद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, ज्यांनी मिलरचा संदेश नाकारला, त्यांना दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचा लाभ होऊ शकला नसता. एलियाहने पाऊस केवळ आपल्या आज्ञेवरच येईल अशी घोषणा केली, आणि त्या घोषणेसोबत शेवटची परीक्षा जोडलेली होती; त्या परीक्षेत एलियाहचा संदेश किंवा बालाचा संदेश यांपैकी एकाची निवड करण्याची आज्ञा समाविष्ट होती. “किती काळ” हे भविष्यसूचक प्रतीक एलियाहच्या कर्मेल पर्वताला रविवारच्या कायद्याशी अनुरूप ठरवते.

म्हणून अहाबाने इस्राएलच्या सर्व संततीकडे निरोप पाठविला आणि संदेष्ट्यांना कर्मेल पर्वतावर एकत्र जमविले. तेव्हा एलियाह सर्व लोकांपाशी आला आणि म्हणाला, “तुम्ही किती काळ दोन मतांच्या मध्ये लटपटत राहणार? जर परमेश्वर देव असेल, तर त्याचे अनुसरण करा; पण जर बआल असेल, तर त्याचे अनुसरण करा.” आणि लोकांनी त्याला एक शब्दही उत्तर दिले नाही. मग एलियाह लोकांना म्हणाला, “मी, होय मी एकटाच, परमेश्वराचा संदेष्टा उरलो आहे; पण बआलाचे संदेष्टे चारशे पन्नास पुरुष आहेत. म्हणून त्यांनी आम्हाला दोन बैल द्यावेत; आणि त्यांनी आपल्यासाठी एक बैल निवडावा, त्याचे तुकडे करावेत, आणि लाकडावर ठेवावा, पण खाली आग लावू नये; आणि मी दुसरा बैल तयार करीन, त्याला लाकडावर ठेवीन, आणि खाली आग लावणार नाही. मग तुम्ही आपल्या देवतांच्या नावाने हाक मारा, आणि मी परमेश्वराच्या नावाने हाक मारीन; आणि जो देव अग्नीने उत्तर देईल, तोच देव असो.” तेव्हा सर्व लोकांनी उत्तर देऊन म्हटले, “हे बोलणे उत्तम आहे.” १ राजे १८:२०-२४.

कर्मेलवरील परीक्षा ही दोन संदेशांमधील निवड होती. ती खरी व खोटी भविष्यवाणी यांच्यामधील, आणि संदेशवाहक एलियाह किंवा ईजेबेलच्या मेजावर बसणाऱ्या संदेष्ट्यांमधील परीक्षा होती. ती संदेशवाहक आणि संदेश यांच्याविषयी होती. 1844 मध्ये, परमेश्वराने अशी परीक्षा घडवून आणली ज्यामुळे मिलर हा खरा संदेष्टा, आणि मिलरचा संदेश हा दव व पाऊस असल्याचे प्रकट झाले, आणि अशा रीतीने कर्मेलची पुनरावृत्ती झाली. खरा संदेष्टा आणि खरा संदेश, यांचा खोटा संदेष्टा आणि खोटा संदेश यांच्याशी असलेला भेद, एक्सेटर छावणी सभेत एक्सेटरच्या तंबूद्वारे आणि वॉटरटाउन गटाच्या तंबूद्वारे दर्शविला गेला. दोन मंडप—खऱ्याचे खोट्याच्या विरोधात प्रतिनिधित्व करणारे. कर्मेल येथे केलेला भेद आणि 1844 चा इतिहास, कैसरीया फिलिप्पी येथे ओळखला जातो, जेव्हा पेत्राला मुद्रांकित केले जाते आणि ध्वजचिन्ह म्हणून पर्वतावर उंचाविले जाते. तो उंचाविला जातो, कारण त्याने असा दावा केला होता की त्याचा

संदेश हा उत्तरकाळच्या पावसाचा एकमेव खरा संदेश होता. त्याची भविष्यवाणी पूर्ण झाली तेव्हा तो उंचाविला गेला.

तुताऱ्यांचा सण हा पेन्टेकोस्टल कालखंडातील तिसरा आणि निर्णायक कसोटीबिंदू आहे; आणि या कसोटीबिंदूपूर्वी पेत्र ओळख करून देतो की मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाच्या घोषणेच्या प्रारंभाला चिन्हांकित करण्यासाठी इस्लामाला मोकळे सोडण्यात येणार आहे. भविष्यवाणीची परिपूर्ती हीच ती गोष्ट होती जिने मिलराइट्स आणि प्रॉटेस्टंट्स यांच्यात भेद निर्माण केला; हे प्रॉटेस्टंट्स त्या पूर्वीच्या करारातील लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात ज्यांना मागे टाकले जात आहे. खरे आणि खोटे यांतील भेद एकदा प्रकट झाल्यानंतर एलियाहने स्वतः खोट्या संदेशांचा वध केला. तुताऱ्यांच्या सणाच्या वेळी हा भेद केला जातो, जेव्हा इस्लामाविषयीची एक भविष्यवाणी पूर्ण होते.

मिलराइट इतिहासातील मध्यरात्रीची हाक ही एक अशी भविष्यवाणी होती की जी दुरुस्त करण्यात आली आणि त्यानंतर पूर्ण झाली. ती २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी पूर्ण झाली, तर मध्यरात्रीच्या हाके विषयी मिलरची मूळ समज ही इ.स. १८४३ हे वर्ष अशी होती. सॅम्युएल स्नो हा त्या संदेशाच्या दुरुस्तीचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि त्याचा संदेश "खरा" मध्यरात्रीची हाक हा संदेश म्हणून ओळखला जाऊ लागला.

१८४४ हे मिलरच्या संदेश आणि प्रोटेस्टंट्सच्या संदेश यांतील भेदाचे एक उदाहरण होते. परीक्षेच्या प्रक्रियेत प्रोटेस्टंट मिलरद्वारे घातले गेले, आणि त्यानंतर ते धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटत्व, रोमच्या कन्या, येजेबेलचे याजक झाले. हा भेद भविष्यवाणीच्या संदेशाच्या स्वीकाराने किंवा नकाराने प्रगट झाला. योहान आणि मिलर यांच्या बाबतीत, भविष्यवाणीच्या संदेशाने बाजूला टाकल्या जात असलेल्या पूर्वीच्या करारातील लोकांचा खोटा संदेश उघड केला. एलियाच्या संदेशाने असा दावा केला की त्याच्या शब्दाशिवाय पाऊस पडणार नाही, आणि साडेतीन वर्षांनंतर त्या दाव्याची परीक्षा प्रगट व्हावयाची होती.

आणि असे झाले की, अहाबाने एलियाला पाहिले तेव्हा अहाब त्याला म्हणाला, "इस्लामाला संकटात टाकणारा तूच काय?" त्यावर त्याने उत्तर दिले, "मी इस्लामाला संकटात टाकले नाही; पण तू आणि तुझ्या पित्याचे घराणे, कारण तुम्ही परमेश्वराच्या आज्ञा सोडून दिल्या आहेत, आणि तू बालीमांच्या मागे गेला आहेस. म्हणून आता माणसे पाठवून सर्व इस्लामाला कर्मेल पर्वतावर माझ्याकडे एकत्र कर; तसेच बआलाचे साडेचारशे संदेष्टे, आणि अशेरा-वृक्षांचे चारशे संदेष्टे, जे ईजेबेलच्या मेजावर भोजन करतात, त्यांनाही." १ राजे १८:१७-१९.

खोटे आणि खरे यांतील भेद, तो संदेशवाहकाविषयी असो किंवा संदेशाविषयी, अशा परीक्षेच्या प्रक्रियेत प्रकट झाला ज्यामध्ये संदेशावर आणि संदेशवाहकावर दोघांवरही आरोप करण्यात आले. एलियाह हाच इस्लामाला संकटात टाकणारा आहे, असा त्याच्यावर आरोप करण्यात आला, कारण त्याच्या संदेशामुळे पाऊस थांबला होता. जर इस्लाममध्ये पाऊस सुरूच राहिला असता, तर एलियाहविषयी कोणताही प्रश्न उपस्थित झाला नसता. हा प्रश्न एलियाहच्या भाकितावर आणि त्या भाकिताच्या साडेतीन वर्षांच्या कालावधीत झालेल्या पूर्णतेवर आधारित होता.

जेव्हा पेत्र कैसरिया फिलिप्पी येथील निर्णायक कसोटीवर असतो, जी तुताऱ्यांच्या सणाचा काळ आहे, आणि जिथे गाढव सोडविले जाते, तेव्हा मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाची सुरुवात चिन्हांकित होते. एलियासारखा पेत्राने नुकतेच आपल्या भविष्यवाणीत सांगितलेल्या गोष्टीची पुष्टी प्रत्यक्ष पाहिली आहे, आणि खरे व खोटे यांतील भेद सर्वांना पाहण्यासाठी प्रदर्शित केला गेला आहे. त्या भविष्यवाणीच्या पुष्टीकरणाचे प्रतिनिधित्व तुताऱ्यांच्या सणाने केले आहे—जीच ती निर्णायक कसोटी आहे. त्या भविष्यवाणीचे प्रतिरूप १८४० आणि १८४४ या दोन्हीमध्ये दाखविण्यात आले, जिथे एक भविष्यवाणी दुरुस्त केली जाते आणि त्यानंतर पूर्ण होते. जोसायाह लिच यांच्या दुरुस्त केलेल्या भविष्यवाणीने ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी पहिल्या देवदूतास सामर्थ्य दिले आणि मिलर यांच्या १८४३ या वर्षाविषयीच्या भविष्यवाणीची दुरुस्ती स्नो यांनी केली.

"इ.स. १८४० मध्ये भविष्यवाणीच्या आणखी एका उल्लेखनीय पूर्णतेमुळे व्यापक रस निर्माण झाला. त्याच्या दोन वर्षे आधी, दुसऱ्या आगमनाचा प्रचार करणाऱ्या प्रमुख सेवकांपैकी एक, जोसाया लिच, याने प्रकटीकरण ९ चे विवेचन प्रकाशित करून ऑटोमन साम्राज्याच्या पतनाची भविष्यवाणी केली होती. त्याच्या गणनांनुसार, ही सत्ता... ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी उलथवून टाकली जाणार होती, त्या वेळी कॉन्स्टॅन्टिनोपल येथील ऑटोमन सत्ता

खंडित होईल, अशी अपेक्षा केली जाऊ शकते. आणि मला विश्वास आहे की असेच घडलेले आढळेल.”

“नेमक्या निर्दिष्ट केलेल्या त्या वेळी, तुर्कस्तानाने आपल्या राजदूतांमार्फत युरोपातील मित्रराष्ट्रांच्या संरक्षणाचा स्वीकार केला, आणि अशा प्रकारे स्वतःला ख्रिस्ती राष्ट्रांच्या नियंत्रणाखाली ठेवले. या घटनेने भविष्यवाणीची पूर्तता अगदी तंतोतंत केली. हे ज्ञात झाल्यावर, पुष्कळ लोकांना मिलर आणि त्याच्या सहकाऱ्यांनी स्वीकारलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थलागूकरणाच्या तत्वांची सत्यता पटली, आणि आगमन-चळवळीला विलक्षण अशी गती प्राप्त झाली. विद्वान आणि प्रतिष्ठित पुरुष मिलरबरोबर, त्याच्या मतांचे प्रचारकार्य आणि प्रकाशनकार्य या दोन्हीत सहभागी झाले, आणि 1840 ते 1844 या काळात हे कार्य झपाट्याने विस्तारले.” The Great Controversy, 334, 335.

लिच यांची भविष्यवाणी इस्लामविषयी होती, आणि स्नो यांची भविष्यवाणी बंद दरवाजाविषयी होती. जेव्हा लिच यांची भविष्यवाणी पूर्ण झाली, तेव्हा ज्या पद्धतीने हा संदेश स्थापित झाला ती स्वीकारली गेली, आणि ज्यांनी हा संदेश स्वीकारला त्यांनी संदेशवाहकाबरोबर “एकरूप” झाले. त्या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत संदेश आणि संदेशवाहक दोघेही ओळखले गेले. लिच यांची भविष्यवाणी इस्लामविषयी होती, आणि स्नो यांची भविष्यवाणी बंद दरवाजाविषयी होती.

“मी देवाच्या लोकांना आनंदी अपेक्षेने, आपल्या प्रभूची वाट पाहताना पाहिले. परंतु देवाने त्यांची परीक्षा घ्यावी असा हेतू ठेवला होता. त्याच्या हाताने भविष्यसूचक कालखंडांच्या गणनेतील एक चूक झाकून ठेवली होती. जे आपल्या प्रभूची वाट पाहत होते त्यांना ही चूक लक्षात आली नाही, आणि त्या वेळेला विरोध करणाऱ्या अतिशय विद्वान पुरुषांनाही ती दिसली नाही. देवाचा हेतू असा होता की त्याच्या लोकांना निराशेचा अनुभव यावा. वेळ निघून गेला, आणि ज्यांनी आपल्या तारणाऱ्याची आनंदी अपेक्षेने वाट पाहिली होती ते खिन्न व निरुत्साही झाले, तर ज्यांनी येशूच्या प्रकट होण्यावर प्रेम केले नव्हते, पण भीतीपोटी हा संदेश स्वीकारला होता, ते अपेक्षित वेळी तो आला नाही यामुळे संतुष्ट झाले. त्यांच्या अंगीकाराचा हृदयावर परिणाम झाला नव्हता आणि जीवन शुद्ध झाले नव्हते. वेळ निघून जाणे अशा अंतःकरणांचे प्रकटीकरण करण्यास अत्यंत योग्य ठरले. जे खरोखरच आपल्या तारणाऱ्याच्या प्रकट होण्यावर प्रेम करीत होते अशा शोकाकुल, निराश झालेल्यांची थट्टा करण्यासाठी व त्यांची हेटाळणी करण्यासाठी तेच सर्वप्रथम मागे फिरले. परीक्षेच्या वेळी जे मागे हटतील व परत फिरतील त्यांना प्रकट करण्यासाठी देवाने आपल्या लोकांची परीक्षा घेण्यात आणि त्यांना कसून चाचणी देण्यात जे शहाणपण दाखविले ते मी पाहिले.”

“येशू आणि सर्व स्वर्गीय सैन्याने ज्या लोकांनी आपल्या आत्म्यांना प्रिय असलेल्या त्याला पाहण्याची गोड अपेक्षा बाळगून दीर्घकाळ उत्कंठेने वाट पाहिली होती, त्यांच्याकडे सहानुभूतीने व प्रेमाने पाहिले. त्यांच्या परीक्षेच्या वेळी त्यांना आधार देण्यासाठी देवदूत त्यांच्या सभोवती घिरट्या घालत होते. ज्यांनी स्वर्गीय संदेश ग्रहण करण्याकडे दुर्लक्ष केले होते, ते अंधारात सोडले गेले; आणि देवाचा क्रोध त्यांच्यावर प्रज्वलित झाला, कारण त्याने स्वर्गातून त्यांच्याकडे पाठविलेला प्रकाश त्यांनी स्वीकारला नाही. ते विश्वासू, निराश झालेले लोक, ज्यांना आपला प्रभु का आला नाही हे समजत नव्हते, अंधारात सोडले गेले नाहीत. पुन्हा त्यांना भविष्यवाणीतील कालावधीचा शोध घेण्यासाठी त्यांच्या बायबलांकडे नेण्यात आले. प्रभूचा हात त्या आकड्यांवरून दूर करण्यात आला, आणि चूक स्पष्ट करण्यात आली. त्यांनी पाहिले की भविष्यवाणीतील कालावधी 1844 पर्यंत पोहोचत होते, आणि भविष्यवाणीतील कालावधी 1843 मध्ये संपले, हे दाखविण्यासाठी त्यांनी जेच पुरावे सादर केले होते, त्याच पुराव्यांनी ते 1844 मध्ये समाप्त होतील हे सिद्ध केले. देवाच्या वचनातून प्रकाश त्यांच्या स्थितीवर तळपू लागला, आणि त्यांनी विलंबाचा काळ शोधून काढला—‘दृष्टांतास विलंब झाला, तरी त्याची वाट पाहा.’ ख्रिस्ताच्या तात्काळ आगमनाविषयीच्या आपल्या प्रेमात त्यांनी दृष्टांतातील त्या विलंबाकडे दुर्लक्ष केले होते, जो खऱ्या अर्थाने प्रतीक्षा करणाऱ्यांना प्रकट करण्यासाठी ठरविला गेला होता. पुन्हा त्यांच्याजवळ एक समयबिंदू होता. तरीही मी पाहिले की त्यांच्यापैकी अनेकजण आपल्या तीव्र निराशेपेक्षा वर उठून, 1843 मध्ये त्यांच्या विश्वासाला वैशिष्ट्यपूर्ण ठरलेला तो उत्साह आणि ती उर्जा प्राप्त करू शकले नाहीत.”

“सैतान आणि त्याचे दूत यांच्यावर त्यांनी विजय मिळविला, आणि जे त्या संदेशाचा स्वीकार करीत नव्हते त्यांनी त्याला, जसा ते म्हणत, भ्रम म्हणत, तो स्वीकारला नाही याबद्दल आपल्या दूरदर्शी न्यायबुद्धीचा आणि शहाणपणाचा स्वतःच गौरव केला. त्यांना हे उमजले नाही की ते स्वतःविरुद्ध देवाचा सल्ला नाकारत होते, आणि स्वर्गातून पाठविलेल्या संदेशाचे पालन करून जगत असलेल्या देवाच्या लोकांना गोंधळात टाकण्यासाठी सैतान व त्याच्या दूतांबरोबर एकरूप होऊन कार्य करीत होते.”

“या संदेशातील विश्वासणाऱ्यांवर मंडळ्यांमध्ये अत्याचार करण्यात आला. काही काळपर्यंत, जे हा संदेश स्वीकारण्यास तयार नव्हते, त्यांना त्यांच्या अंतःकरणातील भावना कृतीत आणण्यापासून भीतीने रोखून धरले होते; परंतु कालावधी निघून गेल्यावर त्यांच्या खऱ्या भावना प्रकट झाल्या. प्रतीक्षेत असलेल्यांना द्यावयास भाग पडलेली ही साक्ष—की भविष्यवाणीतील कालखंड 1844 पर्यंत वाढले होते—तिला गप्प करावे, अशी त्यांची इच्छा होती. विश्वासणाऱ्यांनी आपली चूक स्पष्टपणे सांगितली आणि 1844 मध्ये आपल्या प्रभूची अपेक्षा त्यांनी का केली, याची कारणे दिली. त्यांच्या विरोधकांना मांडलेल्या सबळ कारणांविरुद्ध एकही युक्तिवाद करता आला नाही. तरीही मंडळ्यांचा क्रोध भडकला; त्यांनी पुरावा ऐकून न घेण्याचा आणि ती साक्ष मंडळ्यांबाहेर ठेवण्याचा निश्चय केला, जेणेकरून इतरांना ती ऐकू येऊ नये. ज्यांना देवाने दिलेला प्रकाश इतरांपासून रोखून धरण्याचे धैर्य होत नव्हते, त्यांना मंडळ्यांमधून बाहेर काढण्यात आले; परंतु येशू त्यांच्यासमवेत होता, आणि त्याच्या मुखमंडलाच्या प्रकाशात ते आनंदित होते. ते दुसऱ्या देवदूताचा संदेश स्वीकारण्यास तयार झाले होते.” Early Writings, 235-237.

पेत्र हा त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे लिचप्रमाणे इस्लामविषयी आणि एका राज्याच्या अंताविषयी दुरुस्त केलेले भाकीत सादर करतात; आणि स्नोप्रमाणे, पेत्र बंद दरवाजाविषयीचे दुरुस्त केलेले भाकीतही सादर करतो. इस्लामच्या दुसऱ्या धिक्काराविषयीचा लिचचा संदेश हा बाह्य भाकीत होता, आणि स्नोचा बंद दरवाजा हा अंतर्गत भाकीत होता. स्नोसाठी हे कार्य तेव्हा सुरू झाले जेव्हा प्रभूने आकड्यांवरून आपला हात काढून घेतला, आणि तेव्हा असे दिसून आले की यापूर्वी 1843 सिद्ध करीत असल्याचे मानले गेलेले तेच पुरावे प्रत्यक्षात 22 ऑक्टोबर, 1844 सिद्ध करीत होते. लिचसाठी ती अशी एक गणना होती की तिची पूर्तता झाल्यावर प्रकटीकरण दहा मधील देवदूत पृथ्वीवर आणि समुद्रावर उभा राहण्यासाठी खाली आला.

लिच यांनी आपल्या भविष्यवाण्याची पूर्तता होण्याच्या दहा दिवस आधी तिची पुनर्गणना केली, ही बाब पूर्वीच्या भविष्यवाणीत दुरुस्ती करण्याचे कार्य एक कसोटी असल्याचे दर्शविते. 1840 मधील प्रारंभ आणि 1844 मधील समाप्ती ही प्रत्यक्षात अशा पुनर्गणित भविष्यवाण्याचे भविष्यसूचक प्रतीक आहे काय, जी खरी मध्यरात्रीची हाक ठरते? मध्यरात्रीच्या हाकेच्या घोषणेमध्ये समाप्त झालेला मिलराइट इतिहासाचा अल्फा आणि ओमेगा हा प्रत्यक्षात एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या खरी मध्यरात्रीची हाक यांच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांचे प्रतिरूप आहे काय?

दुरुस्त केलेल्या भविष्यवाणीच्या घोषणेच्या दोन्ही कालखंडांत मिलराइट संदेशाविरुद्ध वाद प्रकट झाला, कारण त्या संदेशामुळे लोक अस्वस्थ झाले. जेव्हा पेत्र कैसरिया फिलिप्पी येथे उभा असतो, तेव्हा त्या संदेशाविषयी वाद उद्भवतो जो कैसरिया फिलिप्पीपूर्वीच सुरू झाला होता; कारण तेच परिपूर्ती आहे जी याची पुष्टी करते की पावसाचा संदेश केवळ पेत्राच्या वचनानेच पडणार होता. कैसरिया फिलिप्पी हा तुताऱ्यांच्या सणाचा काळ आहे, आणि तो ख्रिस्ताने दोन शिष्यांना—जे दुसऱ्या देवदूताचे प्रतिनिधित्व करतात—इस्लामच्या गाढवाला सोडविण्यास पाठविण्याशी सुसंगत आहे. इस्लामच्या गाढवाला सोडविणे हे एक्सेटर छावणीसभेत मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाच्या संदेशाच्या आरंभाची घोषणा करते; कारण १३ ऑगस्ट रोजी, उशिरा—एक दिवस उशिराने—घोड्यावर येऊन पोहोचलेला सॅम्युअल स्नो, जो उद्घाटनाच्या दिवशी येण्याऐवजी थांबून राहिला होता, तो विलंबकाळाचा शेवट आणि त्या संदेशाचा आरंभ दर्शवितो, जो सभा १७ तारखेला समाप्त झाली तेव्हा भरतीच्या लाटेसारखा पुढे नेला जाणार होता.

मिलेराइट इतिहासातील वाद, राजा अहाबाचे आरोप, आणि ख्रिस्त यरुशलेमात प्रवेश करीत असताना कुतर्क करणाऱ्या यहुद्यांचा प्रतिकार—हे सर्व त्या वादाची ओळख करून देतात, जो तुताऱ्यांच्या सणात, जेव्हा गाढव सोडले जाते, तेव्हा आपल्या निष्कर्षाप्रत पोहोचतो. गाढव सोडले जाणे ही त्या भविष्यवाणीची पुष्टी आहे जी आरंभी कैसरिया

फिलिपी येथे अॅडव्हेंटिझमवर बंद दरवाजा आणि त्या कालखंडाच्या शेवटी कैसरिया मारीतिमा येथे बंद दरवाजा दर्शविते. गाढव हे तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामचे प्रतीक आहे, जो टेनेसीतील नॅशव्हिलसह संयुक्त संस्थानांवर प्रहार करतो. १८ जुलै, २०२० ची अपयशी भाकीत आता प्रभु आपला हात मागे घेत आहे आणि येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणावरील शिक्का उघडत आहे, यामुळे क्रमाक्रमाने दुरुस्त केली जात आहे. त्या शिक्कामोचनाची सुरुवात जुलै २०२३ मध्ये अरण्यात झाली.

दानियेल अकराव्या अध्यायातील दर्शन

तुताऱ्यांचा सण हा सातव्या तुतारीचे प्रतिनिधित्व करतो, जी तिसरे हाय आहे, म्हणजे इस्लाम. तुतारी ही युद्धाची बाह्य इशारावजा घोषणा असते; परंतु तिला पवित्र सभेसाठीच्या अंतर्गत बोलावणीच्या अर्थानेही समजले जाऊ शकते. दुसऱ्या मंदिराच्या परीक्षेचे तीस दिवस पूर्ण झाल्यावर जी कसोटी सुरू होते, त्या लिटमस चाचणीप्रमाणेच तो बाह्य आणि अंतर्गत असा दोन्ही संदेश आहे. पहिली पायाभूत परीक्षा 2024 च्या वसंत ऋतूत दानियेल 11:14 मध्ये दर्शविल्याप्रमाणे ख्रिस्तविरोधकाच्या बाह्य दर्शनासह आली.

आणि त्या काळात दक्षिणेकडील राजाविरुद्ध बरेच जण उठून उभे राहतील; तसेच तुझ्या लोकांतील लुटारू दृष्टान्त स्थापन करण्यासाठी स्वतःस उंचावतील; पण ते पडतील. दानियेल 11:14.

मागील वचनात पानियुमचा परिचय करून देण्यात आला, आणि पानियुमची साक्ष पंधराव्या वचनापर्यंत पुढे चालू राहते.

कारण उत्तर दिशेचा राजा पुन्हा येईल, आणि पूर्वीपेक्षा अधिक मोठी सैन्यसमूह उभा करील; आणि काही वर्षांनंतर तो निश्चितच मोठ्या सैन्यासह व विपुल संपत्तीसह येईल. दानियेल 11:13.

दहाव्या ते पंधराव्या वचनांतील उत्तर दिशेचा राजा हा पोपसत्तेची प्रतिनिधी सत्ता आहे; दहाव्या वचनात त्याचे प्रतिनिधित्व रोनाल्ड रेगन यांनी केले होते, जेव्हा ९ नोव्हेंबर १९८९ रोजी बर्लिन भिंत पडल्यानिमित्त लोखंडी पडद्याची भिंत दूर करण्यात आली. सोळावे वचन रविवारच्या कायद्याच्या वेळी चर्च आणि राज्य यांतील विभाजनाची भिंत काढून टाकली जाणे दर्शविते. अकरावे आणि बारावे वचन २०१४ मध्ये सुरू झालेल्या युक्रेनियन युद्धाचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि तेरावे वचन २०२४ च्या निवडणुकीची ओळख करून देते, जेव्हा रेगननंतरचा आठवा अध्यक्ष ट्रम्प—जो आधीच्या सात अध्यक्षपैकी असलेला आठवाच अध्यक्ष आहे—अधिक सामर्थ्यासह “परत येतो”; कारण जेव्हा तो परत येतो, तेव्हा “तो पूर्वीपेक्षा मोठा समुदाय उभा करील, आणि ठराविक वर्षांनंतर तो निश्चितच येईल.” “ठराविक वर्षे” म्हणजे जो बायडन यांची चार वर्षे होत.

२०२४ नंतर, तेराव्या वचनाशी सुसंगतपणे, रोम पानियुमच्या भविष्यवाणीपर इतिहासात स्वतःला अंतर्भूत करील. ८ मे, २०२५ रोजी आध्यात्मिक गौरवशाली भूमीतून आलेल्या पहिल्या पोपची निवड करण्यात आली आणि त्याने ‘लिओ’ हे नाव धारण केले, ज्यामध्ये अनेक महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्ये अंतर्भूत आहेत. त्यानंतर पंधराव्या वचनात युद्धास प्रारंभ होतो.

म्हणून उत्तर दिशेचा राजा येईल, तट उभारेल आणि अतिशय बळकट नगरांवर अधिकार करील; दक्षिणेचे सैन्य त्याचा प्रतिकार करू शकणार नाही, त्याचे निवडक लोकही नाहीत; आणि प्रतिकार करण्यास कोणतेही बळ उरणार नाही. दानियेल 11:15.

पंधराव्या वचनात पानियुमची लढाई सुरू होते, आणि डोनाल्ड ट्रम्पद्वारे दर्शविलेला पृथ्वी-पशू दक्षिणेच्या राज्यावर विजय मिळविले. अकराव्या वचनातील दक्षिणेच्या राजाने युक्रेनबरोबर युद्ध सुरू केले, जी पोपशाहीची प्रतिनिधी सत्ता होती; आणि तिला दहाव्या वचनातील पोपशाहीची प्रतिनिधी सत्ता—संयुक्त संस्थाने—यांनी वित्तपुरवठा व पाठिंबा दिला होता. दक्षिणेचा राजा राफियाच्या लढाईत विजयी होईल; परंतु त्या विजयाच्या परिणामस्वरूप, दक्षिणेच्या ड्रॅगन-राज्याच्या न्हासाशी सदैव निगडित असलेले प्रगत विघटन दक्षिणेच्या राजाला अत्यंत असुरक्षित

स्थितीत सोडते, कारण उत्तरेचा राजा पूर्वीपेक्षा अधिक सामर्थ्यवान होऊन परत येतो आणि पानियमच्या लढाईची तयारी करतो. २०१४ मध्ये संयुक्त संस्थानांनी युक्रेन युद्धाची सुरुवात केली तेव्हा रशिया आणि पुतिन हेच दक्षिणेचे राजा होते. २०२२ मध्ये आक्रमण सुरू झाले आणि रक्त वाहू लागले. २०२४ मध्ये उत्तरेचा राजा परत आला.

पेत्र कैसरिया फिलिप्पी येथे आहे; आणि हे मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश जाहीर होण्याच्या प्रारंभाचे द्योतक आहे. एलियास तसेच लिच आणि स्नो यांच्या द्वारे प्रतिनिधित्व झालेल्या मिलराइट्सप्रमाणे पेत्राने यापूर्वी बंद दरवाजा आणि इस्लाम यांविषयीची भविष्यवाणी मांडली आहे. तिची पूर्तता खरी आणि खोटी उत्तरकालीन पावसाच्या संदेशांतील भेद, तसेच खरे आणि खोटे संदेशवाहक यांची ओळख करून देते. पेत्राचा संदेश हा नॅशविल आणि इस्लाम यांच्याविषयीचा दुरुस्त केलेला संदेश आहे; आणि जेव्हा तो कैसरिया फिलिप्पी येथे उभा असतो, तेव्हा तो पानियम येथे उभा असतो—त्या युद्धात, जे सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याकडे नेते. पेत्राच्या भविष्यवाणीची पूर्तता मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाच्या जाहीर प्रारंभाची ओळख करून देते, जेव्हा इस्लाम मोकळा केला जातो; आणि हेच, line upon line, पानियमचे युद्ध येते तेव्हाही आहे.

दानिएल दहाव्या अध्यायातील दर्शन

तुऱ्यांचा सण हा सातव्या तुऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतो, जो तिसरा धिक्कार आहे, आणि तो म्हणजे इस्लाम. तुरा हा इशान्याचा संदेश आहे, तसेच तो पवित्र सभेसाठीचे आवाहनही आहे. तसेच, दुसऱ्या मंदिराच्या परीक्षेचे तीस दिवस पूर्ण झाल्यावर जी लिटमस परीक्षा आरंभ होते, तीही तोच आहे. ख्रिस्तविरोधकाच्या पहिल्या मूलभूत बाह्य परीक्षेच्या दर्शनाचे आगमन इ.स. 2024 च्या वसंत ऋतूत झाले, आणि दानियेल 10 मध्ये दर्शविल्याप्रमाणे, ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या अंतर्गत परीक्षेच्या दर्शनाचे आगमन इ.स. 2026 मध्ये झाले.

मग मी माझे डोळे वर करून पाहिले, आणि पाहा, तागाचे वस्त्र परिधान केलेला एक पुरुष दिसला; त्याच्या कटीभोवती रुफाजच्या शुद्ध सोन्याचा कमरपट्टा बांधलेला होता. त्याचे शरीर वैदूर्यमण्याप्रमाणे होते, त्याचा चेहरा विजेच्या तेजाप्रमाणे, त्याचे डोळे अग्नीच्या दिव्यांप्रमाणे, त्याचे हात आणि पाय घासून-पुसून उजळविलेल्या पितळेसारखे दिसत होते, आणि त्याच्या वचनांचा नाद मोठ्या जनसमुदायाच्या आवाजाप्रमाणे होता.

आणि मी दानियेल, मी एकटाच ते दर्शन पाहिले; कारण जे पुरुष माझ्याबरोबर होते त्यांनी ते दर्शन पाहिले नाही; पण त्यांच्यावर मोठी थरथर आली, म्हणून ते स्वतःला लपविण्यासाठी पळून गेले.

म्हणून मी एकटाच उरलो, आणि हे महान दर्शन मी पाहिले; आणि माझ्यात काहीही बल उरले नाही; कारण माझे सौंदर्य माझ्यात विकृत झाले, आणि माझ्यात काहीही शक्ती उरली नाही.

तरी मी त्याच्या वचनांचा आवाज ऐकला; आणि जेव्हा मी त्याच्या वचनांचा आवाज ऐकला, तेव्हा मी माझ्या मुखावर गाढ निद्रेत पडलो, आणि माझे मुख भूमीकडे होते.

आणि पाहा, एका हाताने मला स्पर्श केला; त्याने मला माझ्या गुडघ्यांवर व माझ्या हातांच्या तळव्यांवर उभे केले. आणि तो मला म्हणाला, हे दानीएल, अत्यंत प्रिय पुरुषा, मी तुला जे शब्द सांगत आहे ते समजून घे, आणि सरळ उभा रहा; कारण आता मी तुझ्याकडे पाठविण्यात आलो आहे. आणि त्याने हे वचन मला सांगितल्यावर, मी थरथरत उभा राहिलो. मग तो मला म्हणाला, हे दानीएल, भिऊ नकोस; कारण ज्या पहिल्या दिवसापासून तू समजून घेण्यासाठी आपले मन लावलेस, आणि आपल्या देवासमोर स्वतःला नम्र केलेस, त्या दिवसापासून तुझे शब्द ऐकले गेले आहेत; आणि तुझ्या शब्दांमुळे मी आलो आहे. पण पारसच्या राज्याचा अधिपती एकवीस दिवस माझ्या विरोधात उभा राहिला; परंतु पाहा, मुख्य अधिपतीपैकी एक असलेला मीखाएल मला साहाय्य करण्यास आला; आणि मी तेथे पारसच्या राजांजवळ थांबलो. आता मी तुला हे समजावून सांगण्यासाठी आलो आहे की उत्तरकाळी तुझ्या लोकांवर काय येईल; कारण ही दृष्टान्तदृष्टी अजून पुष्कळ दिवसांसाठी आहे. आणि त्याने अशी वचने मला सांगितल्यावर, मी आपले मुख भूमीकडे झुकविले, आणि मी मूक झालो.

आणि पाहा, मनुष्यपुत्रांच्या सदृश असा एकाने माझ्या ओठांना स्पर्श केला; मग मी माझे तोंड उघडले, बोलू लागलो, आणि माझ्यासमोर उभ्या असलेल्याला म्हटले, हे माझ्या प्रभू या दर्शनामुळे माझ्या वेदना माझ्यावर येऊन पडल्या आहेत, आणि माझ्यात काहीही बळ राहिले नाही. कारण या माझ्या प्रभूचा सेवक या माझ्या प्रभूशी कसा बोलू शकेल? कारण माझ्याविषयी असे की, तत्क्षणी माझ्यात काहीही बळ उरले नाही, आणि माझ्यात श्वासही शिल्लक राहिली नाही.

मग मनुष्यासारखा दिसणारा एक पुन्हा आला आणि त्याने मला स्पर्श केला, व मला बळ दिले; आणि तो म्हणाला, हे अतिप्रिय मनुष्या, भिऊ नकोस; तुला शांती असो; दृढ हो, होय, दृढ हो. आणि त्याने माझ्याशी बोलून झाल्यावर मी बळकट झालो, आणि म्हणालो, माझा प्रभू बोलो; कारण तू मला बळ दिले आहेस. दानियेल 10:5-19.

दानियेल बाविसाव्या दिवशी, शेवटच्या दिवसांत स्वर्गीय महायाजकाचे दर्शन पाहतो. रोमने त्या दर्शनाची स्थापना केल्याचे दर्शन हे २०२४ चे मूलभूत व अल्फा परीक्षण होते, आणि ख्रिस्ताचे दर्शन हे मंदिराची परीक्षा आहे. त्यातून त्या वर्गाची वेगळी छाटणी निर्माण होते, जो दानियेलापासून पळ काढतो आणि लपतो. तो वर्ग खोटेपणा व असत्य यांच्या आड लपतो, आणि याच कारणास्तव त्यांना प्रबळ भ्रम प्राप्त होतो.

यानंतर दानियेलाला तीन वेळा स्पर्श केला जातो—पहिला गब्रीएलकडून, नंतर ख्रिस्ताकडून, आणि मग तिसऱ्यांदा पुन्हा गब्रीएलकडून. परमपवित्र स्थानात, दानियेलाला तीन वेळा स्पर्श केला जातो तेव्हा तो बळकटीकरणे चित्रण करीत असतो; कारण दर्शन पाहिले तेव्हा त्याच्यात काहीही बळ उरलेले नव्हते, परंतु तिसऱ्या स्पर्शापर्यंत तो अखेरीस सबळ केला जातो. उत्तरकाळी देवाच्या लोकांवर जे काही येणार आहे, ते समजण्यासाठी त्याला बळ दिले जाते. उत्तरकाळी देवाच्या लोकांवर जे येते, त्या भविष्यवाणीच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व दहा कुमारींच्या दृष्टान्तामध्ये केलेले आहे.

दानीएलाची सुरुवात कोणत्याही सामर्थ्याविना होते, कारण ख्रिस्ताच्या आरसाप्रमाणे दर्शनाने त्याच्यात कोणतेही बळ उरले नाही; परंतु त्या तीन स्पर्शांच्या शेवटी तो सबळ केला जातो, आणि “सबल हो, होय, सबल हो,” ही आज्ञा दुप्पट दिलेली असून ती दुसऱ्या देवदूताची किंवा दुसऱ्या परीक्षेची खूण आहे. दुसरी परीक्षा ही मंदिराची परीक्षा आहे, जिथे एक्सेटर शिबिरसभेचा शेवट होत असताना देवाच्या लोकांना मध्यरात्रीच्या हाकेचा संदेश जाहीर करण्यासाठी सामर्थ्य दिले जाते. ती परीक्षा मंदिराचीच परीक्षा आहे, जिथे जो कॅंप स्टोन पाया आणि कोनशिला होता, तो मंदिराचा अद्भुत कॅंपस्टोन होतो, आणि अशा रीतीने त्याच्या पूर्णतेची खूण होते. दानीएल बाविसाव्या दिवशी सबळ केला जातो, जेव्हा तो विश्वासाने परमपवित्र स्थानात प्रवेश करतो. असे करताच गब्रिएल त्याला स्पर्श करतो, मग ख्रिस्त त्याला स्पर्श करतो आणि मग गब्रिएल पुन्हा त्याला स्पर्श करतो. म्हणून दानीएल परमपवित्र स्थानातील संदेश जाहीर करण्यासाठी सबळ केला जातो, जिथे तो दोन देवदूतांच्या मध्ये ख्रिस्ताला पाहतो; आणि परमपवित्र स्थानातील जिथे ख्रिस्त मध्यभागी आहे ते स्थान म्हणजे दयासन, जिथे झाकणारे दोन करूब त्या करारपेटीकडे पाहत आहेत, जी आपल्या सिंहासनावर विराजमान असलेल्या ख्रिस्ताच्या शेखिनाह महिमेच्या प्रकाशाने प्रकाशित झाली आहे. दानीएल दहाची दृष्टान्त-रचना भविष्यसूचक रीतीने अशी बांधलेली आहे की दानीएल दयासनाच्या सिंहासनावर शेखिनाह म्हणून ख्रिस्ताच्या महिमेकडे पाहत आहे, तर झाकणारे दोन करूब करारपेटीकडे टक लावून पाहत आहेत!

तुताऱ्यांच्या सणापूर्वी एलियाह असा दावा करतो की पावसाविषयीचा त्याचा संदेश हाच प्रभूकडून आलेला एकमेव पावसाचा संदेश आहे; आणि तो अशी एक भविष्यवाणी मांडतो की जी एका प्रात्यक्षिकाद्वारे आपल्या निष्कर्षाला पोहोचते, ज्यामुळे कोण दूत आहे किंवा नाही, आणि कोणता संदेश आहे किंवा नाही, हे सिद्ध होते. कर्मलपूर्वी साडेतीन वर्षे राजा अहाब एलियाहाचा शोध घेत होता; कारण कर्मलपूर्वी वादाच्या एका कालखंडाचा अस्तित्व असतो. कर्मल पर्वत हा केवळ तो कसोटीचा दगड आहे, जिथे स्वभाव प्रगट होतो. मिलेराइट इतिहासातील त्याच कालखंडात हाच साक्षीभाव आढळतो, कारण ज्यांनी संदेशाचा द्वेष केला त्यांनी विश्वासूना मंडळ्यांबाहेर काढून टाकले, आणि त्यानंतर विश्वासूनी असा एक संदेश उचलून धरला की लोकांना त्या पतित, माजी करारातील लोकांमधून बाहेर बोलावावे, ज्यांना मागे टाकले जात होते.

पेत्र पेंटेकोस्टल रविवारच्या कायद्याच्या घोषणेत योएलचा संदेश जाहीर करीत आहे; याचा अर्थ असा की, एक्सेटर छावणीसभेच्या शेवटी मध्यरात्रीच्या घोषणेचा कालावधी आरंभ होतो तेव्हा पेत्र हाच तोच संदेश जाहीर करीत असतो; आणि हा आरंभ तेव्हा झाला, जेव्हा पेत्राची भविष्यवाणी स्नो व लिच यांच्या संदेशांप्रमाणे दुरुस्त करण्यात आली होती. भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीपूर्वी नेहमीच एक वाद उद्भवतो. म्हणून, तो वाद भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीपूर्वीच आरंभ होतो.

अहाब, येजेबेल व तिचे संदेशे, तसेच ख्रिस्ताच्या दिवसांतील कुटिल यहुदी, आणि मिलराइट इतिहासातील पतित प्रोटेस्टंट यांना जी वार्ता चिंताग्रस्त करते, ती पेत्राने योएलच्या पुस्तकाप्रमाणे ओळखली आहे. गाढव सोडण्यात येण्याने चिन्हित केलेल्या तिसऱ्या लिटमस परीक्षेपूर्वी, पेत्राच्या संदेशावर लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमकडून आक्रमण होते; आणि त्या विरोधाला उत्तर देताना पेत्र स्पष्ट करतो की ते संदेशावहक मद्यधुंद नाहीत, तर ते केवळ योएलच्या तीन अध्यायांची परिपूर्ती आहेत. योएलचे तीन अध्याय लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमच्या कठोर निषेधाने आरंभ होतात. जेव्हा हा संदेश कडक मद्याने मद्यधुंद झालेल्यांच्या कानांपर्यंत पोहोचेल, तेव्हा ते प्रतिसाद देतील. तो यरुशलेमकडे जात असताना पर्वतावरून खाली उतरला तेव्हा त्यांनी ख्रिस्ताचा सामना केला, आणि यरुशलेममध्ये त्यांनी पुन्हा त्याचा सामना केला.

गाढव सोडविण्यात आले आहे; प्रवेश आरंभ होतो; कुतर्क करणारे यहुदी संदेशाला गप्प बसवू इच्छितात. येशू पुढे चालू राहतो आणि मग थांबून अॅडव्हेंटिझमच्या कृपाकालाच्या शेवटच्या दिवसावर अश्रू ढाळतो. त्यानंतर यरुशलेममध्ये पुन्हा एकदा त्या यहुद्यांशी सामना होतो, जे लोकांनी आपला संदेश थांबवावा अशी इच्छा बाळगतात. त्या दिवशी सूर्यास्त झाला तेव्हा, यहुदी राष्ट्रसाठीचा कृपाकाल आणखी एका टप्प्यावर पोहोचला होता. विरोधाची ही प्रगती क्रूसमरणापर्यंत चालू राहते; आणि तिची खरी सुरुवात लाजराच्या पुनरुत्थानापासून झाली, ज्याने दुसऱ्या देवदूताच्या आगमनास आणि विलंबकाळास चिन्हांकित केले.

“बेथानी हे यरुशलेमाजवळ इतके निकट होते की लाजराच्या उठविण्याची वार्ता लवकरच नगरात पोहोचली. ज्यांनी तो चमत्कार प्रत्यक्ष पाहिला होता अशा गुप्तहेरांच्या माध्यमातून यहुदी अधिपतींना लवकरच सर्व तथ्ये कळली. काय करावे, याचा निर्णय करण्यासाठी त्वरित सनहेद्रिनची सभा बोलाविण्यात आली. ख्रिस्ताने आता मृत्यू व कबर यांवरील आपला अधिकार पूर्णपणे प्रकट केला होता. तो महान चमत्कार देवाने मनुष्यांसमोर दिलेला परमोच्च पुरावा होता की, त्याने आपल्या पुत्राला त्यांच्या तारणासाठी जगात पाठविले आहे. तो दैवी सामर्थ्याचा असा प्रगटीकरण होता की, ज्याचे मन तर्कबुद्धीच्या व प्रकाशमान विवेकबुद्धीच्या अधीन होते, अशा प्रत्येकाला तो पटविण्यास पुरेसा होता. लाजराच्या पुनरुत्थानाचा साक्षी असलेल्या अनेकांना येशूवर विश्वास ठेवण्यास प्रवृत्त केले गेले. परंतु याजकांचा त्याच्यावरील द्वेष अधिकच तीव्र झाला. त्यांनी त्याच्या देवत्वाचे इतर सर्व लहान पुरावे नाकारले होते, आणि या नव्या चमत्कारामुळे ते केवळ अधिकच संतप्त झाले. मृताला दिवसाढवळ्या, आणि साक्षीदारांच्या गर्दीसमोर उठविण्यात आले होते. अशा पुराव्याला कोणतीही युक्ती नाकारणे शक्य नव्हते. ह्याच कारणास्तव याजकांचे वैर अधिकच घातक झाले. ख्रिस्ताचे कार्य थांबविण्याचा त्यांनी पूर्वीपेक्षा अधिक दृढ निश्चय केला.”

“सदुकी, जरी ख्रिस्तास अनुकूल नव्हते, तरी फरीश्यांप्रमाणे त्याच्याविषयी इतके दुष्टभावाने भरलेले नव्हते. त्यांचा द्वेष इतका कडू नव्हता. परंतु आता ते पूर्णपणे भयभीत झाले होते. ते मेलेल्यांच्या पुनरुत्थानावर विश्वास ठेवत नव्हते. तथाकथित विज्ञान पुढे करून त्यांनी असा युक्तिवाद केला होता की, मृत शरीराला पुन्हा जीव देणे अशक्य आहे. परंतु ख्रिस्ताच्या काहीच शब्दांनी त्यांचा सिद्धांत उलथून टाकला गेला. ते शास्त्राविषयी आणि देवाच्या सामर्थ्याविषयी अज्ञान आहेत, हे त्यांना दाखवून देण्यात आले. त्या चमत्कारामुळे लोकांवर झालेला ठसा कसा पुसून टाकावा, याचा त्यांना काही उपाय दिसत नव्हता. ज्याने कबरेतून मृतांना काढून घेण्यात जय मिळविला होता, त्याच्यापासून लोकांना कसे दूर वळविता आले असते? खोटे वृत्तांत पसरविण्यात आले, परंतु तो चमत्कार नाकारता येत नव्हता, आणि त्याचा परिणाम कसा निष्फळ करावा हे त्यांना कळत नव्हते. आतापर्यंत सदुकींनी ख्रिस्ताला ठार मारण्याच्या योजनेला प्रोत्साहन दिले नव्हते. परंतु लाजराच्या पुनरुत्थानानंतर त्यांनी ठरविले की, केवळ त्याच्या मृत्यूनेच त्यांच्या विरोधातील त्याच्या निर्भय धिक्कारांना थांबविता येईल.” द डिजायर

ऑफ एजेस, ५३७.

लाझराचा मृत्यू हा येशूने विलंब केला त्या चार दिवसांच्या आरंभीची खूण होता. त्याचा मृत्यू दुसऱ्या देवदूताच्या आगमनाचे प्रतिनिधित्व करित होता, जो विलंबकाळाच्या प्रारंभाची खूण करतो. त्याचे पुनरुत्थान ९/११ नंतर बावीस वर्षांनी, ३१ डिसेंबर २०२३ रोजी, त्या दोन साक्षीदारांच्या पुनरुत्थानाची खूण करतो. त्याचे पुनरुत्थान यहेज्केलच्या मृत, शुष्क हाडांच्या पुनरुत्थानाची खूण करतो. त्याचे पुनरुत्थान आदामाच्या निर्मितीद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आले होते; त्या निर्मितीत मातीद्वारे दर्शविलेली मानवता आणि जीवनश्वासाद्वारे दर्शविलेली देवत्व यांचा संयोग झाला होता.

“यहुद्यांचे याजक व अधिपती येशूचा द्वेष करित होते; परंतु त्याच्या ज्ञानपूर्ण वचनांना ऐकण्यासाठी आणि त्याची सामर्थ्यशाली कार्ये पाहण्यासाठी मोठमोठे जनसमुदाय लोटत होते. लोकांच्या अंतःकरणात अत्यंत खोल रुची जागृत झाली होती आणि ते या अद्भुत शिक्षकाच्या शिकवणी ऐकण्यासाठी उत्कंठेने येशूच्या मागे जात होते. अधिपतींपैकी बरेच जण त्याच्यावर विश्वास ठेवत होते, पण सभास्थानातून बहिष्कृत केले जाईल या भीतीने त्यांनी आपला विश्वास कबूल करण्याचे धाडस केले नाही. याजक व वडीलजन यांनी ठरविले की लोकांचे लक्ष येशूपासून विचलित करण्यासाठी काहीतरी केलेच पाहिजे. त्यांना भीती होती की सर्व लोक त्याच्यावर विश्वास ठेवतील. त्यांना स्वतःसाठी कोणतीही सुरक्षितता दिसत नव्हती. त्यांनी आपले स्थान गमवावे, अन्यथा येशूला मृत्यूदंड द्यावा, अशी वेळ आली होती. आणि त्यांनी त्याला मृत्यूदंड दिल्यानंतरही, त्याच्या सामर्थ्याचे जिवंत स्मारक असणारे काही लोक तरी उरतीलच. येशूने लाझराला मेलेल्यांतून उठविले होते, आणि त्यांना भीती होती की जर त्यांनी येशूला ठार मारले, तर लाझर त्याच्या महान सामर्थ्याची साक्ष देईल. जो मेलेल्यांतून उठविला गेला होता त्याला पाहण्यासाठी लोक जमत होते, म्हणून अधिपतींनी लाझरालाही ठार मारण्याचा आणि हा उद्रेक दडपून टाकण्याचा निश्चय केला. मग ते लोकांना पुन्हा मनुष्यपरंपरा व मानवी शिकवणीकडे, पुदिना आणि सादाब यांचा दशांश देण्याकडे वळवतील, आणि त्यांच्यावर पुन्हा आपला प्रभाव प्रस्थापित करतील. त्यांनी असा करार केला की येशू एकटा असताना त्याला पकडावे; कारण जर त्यांनी लोकसमुदायात, जेव्हा लोकांची मने पूर्णपणे त्याच्यात गुंतलेली होती, त्याला पकडण्याचा प्रयत्न केला असता, तर त्यांना दगडांनी ठार मारले गेले असते.”

Early Writings, 165.

१८ जुलै, २०२० रोजी प्रकटीकरणातील दोन साक्षी मारले गेले, आणि दुसरा देवदूत व विलंबाचा काळ आला. ३१ डिसेंबर, २०२३ रोजी पुनरुत्थानाच्या दोन-टप्प्यांच्या प्रक्रियेची सुरुवात झाली. पहिला टप्पा पाया होता; दुसरा टप्पा त्या पायावर मंदिराची उभारणी होती. लाओदिकीया येथील सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीने १९८९ मध्ये हा संदेश जन्माला आल्यापासून त्याचा द्वेष केला, आणि आजही ते त्याचा द्वेष करतात. आता ज्यांचा त्यांना मृत्यू झाला आहे असे वाटत होते ते द्वेषास्पद साक्षी पुन्हा जिवंत झाले असल्याने, ते या संदेशाचा आणखी अधिक द्वेष करतील. ते १८ जुलै, २०२० च्या भविष्यवाणीसंबंधी असा विषारी वाद घालतील, जसा लाजराच्या पुनरुत्थानाबद्दल यहुद्यांच्या मनात होता. मंदिराच्या परीक्षेच्या इतिहासात, पेत्र योएलच्या पुस्तकाकडे निर्देश करून त्यांच्या सर्व खोट्या आरोपांना उत्तर देईल.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.